

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Pořčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.prahv.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 191/2019

e-Lectum, s.r.o.

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXX

Dne: 20. září 2019

Informace dle zákona č. 106/1999Sb.

Vážení,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyně JUDr. Danou Fiedlerovou ve věci

žalobkyně:

██
bytem ██
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Řehákem
sídlem Újezd 409/19, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému:

██
bytem ██
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Kadlecem
sídlem Rumunská 21/29, 120 00 Praha 2

o vypořádání zaniklého společného jmění manželů,

takto:

1. Ze zaniklého společného jmění manželů žalobkyně a žalovaného se do vylučného vlastnictví žalovaného přikazují
 1. pozemek parcelní číslo st. ██████████ jehož součástí je stavba, budova č. p. ██████████ a pozemek parcelní číslo ██████████, vše v katastrálním území ██████████
 2. obchodní podíl 100 % ve společnosti ██████████ (nyní ██████████), ██████████, ██████████, sídlem náměstí ██████████
 3. movité věci
 - kuchyňská linka včetně vestavěných spotřebičů značky Fagor;
 - trouba,

Shodu s přepisem potvrzuje ██████████

- myčka,
- lednice,
- mikrovlnná trouba,
- televize značky Philips,
- kožená sedací souprava béžové barvy,
- předsíňová šatní stěna se zrcadlem z masivu tmavě hnědé barvy,
- automatická pračka značky LG,
- obývací pokoj,
- jídelní stůl a šest kusů židlí, masiv tmavě hnědé barvy,
- konferenční stůlek,
- televizní stůlek,
- stojací hodiny kyvadlové, tmavá barva,
- dva kusy pokojových květin v květináčích z keramiky béžové barvy,
- ložnice – manželská postel a dva kusy nočních stolků – masiv tmavě hnědá barva,
- vestavěná skříň z dřevotřísky, barva hnědá,
- dětský pokoj – vestavěná skříň bílá, psací stůl ze dřeva bílá, dětské jednolůžko bílé, tři skříňky z dřevotřísky bílé,
- pracovní stůl a pojezdové křeslo,
- dva kusy komody hnědé barvy,
- zrcadlo v dřevěném rámu tmavě hnědé
- konferenční stůlek ze dřeva, barva hnědá a sedací souprava rohová, látkový potah tmavě béžové barvy,

4. závazek vůči rodičům žalovaného, [REDAKCE]
a [REDAKCE] ve výši 4.169.439 Kč z titulu smlouvy
o půjčce.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání vypořádacího podílu částku 1.438.794,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Každý z účastníků je povinen zaplatit České republice - Okresnímu soudu Praha-východ náhradu nákladů řízení ve výši 7.455 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 12. 10. 2011 u zdejšího soudu domáhala vypořádání zaniklého společného jmění manželů. Tvrdila, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 30. 6. 2011, č.j. 4 C 40/2011-29, který nabyl právní moci dne 20. 7. 2011. Do společného jmění náleží pozemek parcelní číslo st. [REDAKCE] na tomto pozemku stojící stavba, budova č. p. [REDAKCE] a pozemek parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] a dále obchodní podíl ve společnosti [REDAKCE].
Navrhla, aby byly tyto věci přikázány do vlastnictví žalovaného a žalovanému

uloženo zaplatit žalobkyni částku 6.000.000,- Kč na vypořádání jejího podílu, když hodnota označených věcí v SJM činí nejméně 12.000.000,- Kč.

2. Žalovaný ve svém vyjádření 19. 12. 2011 uvedl, že kromě výše uvedených nemovitých věcí a obchodního podílu do společného jmění manželů náleží mrazák, varná konvice Moulinex, žehliči prkno, dva koberec, souprava nádobí, přístroje, lůžkoviny, květiny, ubrusy, tři vázy, kuchyňský robot Moulinex, ručnice, kuchyňská linka, vě. vestavěných spotřebičů (trouba, mikrovlnná trouba, lednice a myčka), TV Philips, sedací souprava a zbývající vybavení rodinného domu. Pasivum tvoří zůstatek půjčky poskytnuté účastníkům rodiči žalovaného za účelem zakoupení pozemků, které jsou předmětem řízení, a výstavby rodinného domu, ke dni zániku SJM ve výši 5.805.000,- Kč. Tvrdil, že hodnota majetku činí 4.711.000,- Kč a navrhl, aby byly do jeho vlastnictví přikázány nemovité věci, obchodní podíl, kuchyňská linka, TV, sedací souprava a zbývající vybavení rodinného domu spolu s průměrným závazkem a aby byly do vlastnictví žalované přikázány zbývající movité věci s tím, že žalované na její vypořádací podíl zaplatí částku 562.000,- Kč.
3. Ve vyjádření ze dne 7. 6. 2012 žalovaný doplnil bližší specifikaci movitých věcí navržených k vypořádání, zejm. zbývající vybavení rodinného domu, a to: šatní stěna, automatická pračka LG, jídelní stůl, šest židlí, konferenční stůl, stojací kyvadlové hodiny, manželská postel, dva noční stolky, vestavěná skříň v ložnici, vestavěná skříň v dětském pokoji, dětské lůžko, tři skříňky v dětském pokoji, pracovní stůl s křeslem, dvě komody, zrcadlo v pracovně, konferenční stůl a sedací souprava v pracovně.
4. Žalobkyně ve vyjádření ze dne 19. 6. 2012 popířela, že by součástí SJM tvořily některé z movitých věcí označených žalovaným a že by je měla ve svém držení a že by rodiče žalovaného poskytli účastníkům půjčku ve výši 5.805.000,- Kč. Žalobkyně žalovanému nikdy nedala souhlas uzavřením smlouvy a o půjčce a namítla neplatnost takového právního úkonu. Účastníci nabyli pozemky parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] za kupní cenu ve výši 2.997.000,- Kč, přičemž část kupní ceny ve výši 297.000,- Kč uhradili na základě faktury a zbývající část ve výši 2.700.000,- Kč na základě úvěru poskytnutého Českou Spořitelnou a.s. Část pozemku parc. č. [redacted] o výměře 1.417 m² pak účastníci darovali rodičům žalovaného.
5. Žalovaný ve vyjádření doručeném soudu dne 19. 4. 2013 doplnil, že se pohledávka jeho rodičů sestává z částky 3.637.727,10 Kč, což je 1/2 z ceny uhrazené na základě smlouvy o dílo č. 1/8/2005 ze dne 15. 8. 2005, z částky 668.746,- Kč, což je 1/2 z ceny uhrazené na základě smlouvy o dílo č. 1/1/2006 ze dne 21. 2. 2006 a z částky 1.509.965,90 Kč jako 1/2 ze zálohy na kupní cenu ve výši 297.000,- Kč a jako 1/2 z částek 2.421.831,89 Kč a 301.100,- Kč uhrazených České Spořitelně a.s. na dluh ze smlouvy o úvěru č. 163701119 ze dne 10. 8. 2004 a smlouvy o překlenovacím úvěru č. 4714-10096851/8060 ze dne 10. 8. 2004.
6. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 24. 5. 2013, č.j. 5 C 327/2011-226, bylo rozhodnuto, že do SJM náleží: 1) rodinný domek č.p. [redacted] stojící na pozemku parc. č. st. [redacted] pozemek parc. č. st. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted], vše v k.ú. [redacted], 2) obchodní podíl ve společnosti [redacted], 3) movité věci, a to: kuchyňská linka včetně vestavěných spotřebičů značky FAGOR, trouba, myčka, lednice, mikrovlnná trouba, televize značky Philips, kožená sedací souprava béžové barvy, předstílová cena šatní se zrcadlem z masivu tmavé hnědé barvy, automatická pračka značky LG, obývací pokoj, jídelní stůl a šest kusů židlí, masiv tmavě hnědé barvy, konferenční stůl, televizní stůl, stojací hodiny kyvadlové, tmavá barva, dva kusy pokojových květin v květináčích z keramiky béžové barvy, ložení – manželská postel a dva kusy nočních stolků – masiv tmavě hnědá barva, vstavná skříň z dřevotřísky, barva hnědá, dětský pokoj – vstavná skříň bílá, psací stůl ze dřeva bílá, dětské jednolůžko, bílé, tři skříňky z dřevotřísky bílé, pracovní stůl a pojezdové křeslo, dva kusy komody hnědé barvy, zrcadlo v dřevěném rámu tmavě hnědé, konferenční

stolek ze dřeva, barva hnědá, sedací souprava rohová, látkový potah tmavě béžové barvy, a 4) závazek účastníků vůči rodičům žalovaného ve výši 5.667.938 Kč (viz výrok I.). Dále bylo rozhodnuto, že do vylučného vlastnictví přebírá žalovaný: rodinný domek č.p. [redacted] stojící na pozemku parc. č. st. [redacted] pozemek parc. č. st. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted], vše v k.ú. [redacted], obchodní podíl ve společnosti [redacted], veškeré movité věci uvedené pod bodem 1. 3) a závazek vůči svým rodičům ve výši 5.667.938 Kč (viz výrok II.). Současně bylo rozhodnuto, že na úplné vyrovnání nároků z tohoto sporu plynoucích vyplátí žalovaný žalobkyni částku 64.033 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí (viz výrok III.) a, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (viz výrok IV.).

7. Výše uvedený rozsudek č.j. 5 C 327/2011-226 byl k odvolání žalobkyně zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2013, č.j. 29 Co 573/2013-249, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že bylo správně stanoveno, že je mezi účastníky nesporné, že do SJM náleží předmětné movité a nemovité věci, a že účastníci učinili nespornou hodnotu předmětných movitých věcí, tj. 160.000 Kč. Spornou položkou zůstal žalovaným tvrzený závazek od rodičů ve výši 5.805.000 Kč. Soud I. stupně se vypořádal s otázkou splatnosti půjčky, ale nijak se nevypořádal s vznesenou námitkou promlčení ze strany žalobkyně. Soudu I. stupně bylo uloženo zvážit, zda tvrzený závazek, jakožto možný závazek třetích osob, které nejsou účastníky řízení, je předmětem řízení o vypořádání SJM či nikoliv, tj. zda rozhodnutí o pravosti pohledávky nemělo být vypořádáno v samostatném řízení. Dále bylo soudu I. stupně vytčeno, že se nezabýval vypořádáním obchodního podílu, když z napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, z jakého důvodu se soud uchýlil k takovému způsobu jeho vypořádání, zda vůči této složce SJM byl proveden nějaký zápočet, např. prostředků, které byly na jeho pořízení vynaloženy, zda proti této hodnotě bylo něčeho přiznáno druhému z manželů, tj. jakým způsobem soud I. stupně dospěl k částce, kterou je jeden z manželů povinen druhému vyplátit na vypořádání.
8. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 3. 3. 2014, č.j. 5 C 327/2011-282, bylo rozhodnuto tak, že do SJM náleží: 1) rodinný domek č.p. [redacted] stojící na pozemku parc. č. st. [redacted] pozemek parc. č. st. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted], vše v k.ú. [redacted] 2) obchodní podíl ve společnosti [redacted] 3) movité věci, a to: kuchyňská linka včetně vestavěných spotřebičů značky FAGOR, trouba, myčka, lednice, mikrovlnná trouba, televize značky Philips, kožená sedací souprava béžové barvy, předstíhová cena šatní se zrcadlem z masiva tmavě hnědé barvy, automatická pračka značky LG, obývací pokoj, jídelní stůl a šest kusů židlí, masiv tmavě hnědé barvy, konferenční stolek, televizní stolek, stojací hodiny kyvadlové, tmavá barva, dva kusy pokojových květin v květináčích z keramiky béžové barvy, loženi – manželská postel a dva kusy nočních stolků – masiv tmavě hnědá barva, vstavená skříň z dřevotřísky, barva hnědá, dětský pokoj – vestavěná skříň bílá, psací stůl ze dřeva bříza, dětské jednolůžko, bílé, tři skříňky z dřevotřísky bílé, pracovní stůl a pojezdové křeslo dva kusy komody hnědé barvy, zrcadlo v dřevěném rámu tmavě hnědé, konferenční stolek ze dřeva, barva hnědá, sedací souprava rohová, látkový potah tmavě béžové barvy, 4) závazek účastníků vůči rodičům žalovaného ve výši 4.169.439 Kč (viz výrok I.). Dále bylo rozhodnuto, že do vylučného vlastnictví přebírá žalovaný rodinný domek č.p. [redacted] stojící na pozemku parc. č. st. [redacted] pozemek parc. č. st. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted], vše v k.ú. [redacted], obchodní podíl ve společnosti [redacted] a veškeré movité věci, uvedené pod bodem 1. 3) shora (viz výrok II.). Současně bylo rozhodnuto, že na úplné vyrovnání nároků z tohoto sporu plynoucích vyplátí žalovaný žalobkyni částku 2.880.000 Kč, a to do 2 měsíců od právní moci rozhodnutí (viz výrok III.), že oba účastníci přebírají společný závazek vůči otci žalovaného [redacted], a matce žalovaného [redacted], ve výši 4.169.439 Kč (viz výrok IV. rozsudku) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (viz výrok V.).

9. Výše uvedený rozsudek č.j. 5 C 327/2011-282 byl k odvolání žalovaného potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2014, č.j. 29 Co 281/2014-310. Odvolací soud konstatoval, že bylo správně zjištěno, že do SJM náleží předmětné nemovité věci, jejichž obvyklá cena činí 5.600.000,-Kč, obchodní podíl ve společnosti [REDAKCE] s nulovou hodnotou k vypořádání a předmětné movité věci, jejichž hodnota činí 160.000 Kč. Závazek vůči rodičům žalovaného ve výši 5.667.939 Kč (1/2 z částky 11.335.877,89 Kč) je závazkem obou účastníků a patří do SJM. Námitka promlčení vznesená žalobkyní je v rozporu s dobrými mravy. Celková hodnota aktiv tak činí 5.760.000 Kč (5.600.000 Kč + 160.000 Kč). Průžadavek žalobkyně na vypořádání vkladu ve výši 200.000,-Kč do společnosti [REDAKCE] je bezpředmětný, neboť obchodní podíl v této společnosti má minusovou hodnotu. Vzhledem k tomu, že žalovanému se dostává aktiv ve výši 5.760.000 Kč, je správně zavázán vyplatit žalobkyni 1/2 této částky, tj. 2.880.000 Kč. Výše pasiv činí celkem 4.169.439 Kč, neboť od částky 5.667.939 Kč je třeba odečíst částku 1.498.500 Kč, tj. 1/2 hodnoty pozemku (2.997.000 Kč), kteří účastníci darovali rodičům žalovaného. Je povinností obou účastníků tuto částku zaplatit rodičům žalovaného.
10. Rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 29 Co 281/2014-310 a rozsudek Okresního soudu Praha-východ č.j. 5 C 327/2011-282 byly k odvolání žalovaného zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2016, č.j. 22 Cdo 4682/2014-343, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí konstatoval, že podle jeho ustálené rozhodovací praxe mají být jednotlivé majetkové hodnoty ze zaniklého SJM mezi rozvedené manžele rozděleny tak, aby částka, kterou je povinen jeden z manželů zaplatit druhému na vyrovnání jeho podílu, byla pokud možno co nejmenší (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1054/2004, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1280/2011). Jsou-li vypořádávány práva a povinnosti, u nichž jeden z účastníků řízení tvrdí možné promlčení, je namístě je přikázat oběma manželům společně (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 2. 2012, sp. zn. 22 Cdo 3420/2009). V případě, že půjde skutečně o promlčený závazek (dluh), budou promlčením zvýhodněni oba manželé stejnou měrou. Otázka, zda je závazek skutečně promlčen a zda námitka promlčení bude též vznesena, nelze totiž v řízení o vypořádání společného jmění postavit najisto, a tak je správné pohledávku ponechat jako společnou. Z této zásady jsou však v odůvodněných případech možné výjimky (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1054/2004, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 2. 2012, sp. zn. 22 Cdo 3420/2009). Veškeré věci tvořící SJM byly přikázány žalovanému, avšak předmětný závazek vůči rodičům žalovaného byl přikázán jako společný oběma účastníkům řízení a žalovanému byla uložena povinnost zaplatit na vyrovnání podílu ze SJM částku 2.880.000 Kč, přičemž žalobkyně namítala promlčení předmětného závazku. V projednávané věci je nutné poměřovat dva ustálené judikatorní závěry. Jednak závěr, že SJM má být vypořádáno takovým způsobem, aby byl pokud možno vypořádací podíl co nejmenší, a závěr, že je-li tvrzeno jedním z bývalých manželů možné promlčení společného závazku, tento má být přikázán oběma manželům společně, přičemž z této zásady jsou v odůvodněných případech možné výjimky. Byly-li v projednávané věci přikázány předmětné nemovitosti do výlučného vlastnictví žalovaného, jeví se jako spravedlivé, aby předmětný závazek byl přikázán k úhradě rovněž žalovanému (a to i přes žalobkyní tvrzené promlčení tohoto závazku), v důsledku čehož bude vypořádací podíl pokud možno co nejmenší. V posuzované věci je nutné především přihlídnout ke skutečnosti, že se jedná o závazek vůči rodičům žalovaného, jehož vznik žalovaný od počátku sporu tvrdil a prokazoval, zatímco žalobkyně jeho existenci popírala, případně namítala jeho promlčení. Z obsahu spisu se odvíjí, že žalovaný je připraven a ochoten, a to i přes případné promlčení, povinnost vyplývající z předmětného závazku vůči jeho rodičům splnit, zatímco žalovaná vznik tohoto závazku popírá, případně namítá jeho promlčení. Je důležité zohlednit, že finanční prostředky získané na základě tohoto závazku usmožnily účastníkům řízení financovat koupi a výstavbu

předmětných nemovitostí tvořících společné jmění, neboť tito nedisponovali vlastními finančními prostředky v potřebné výši. Rodiče žalovaného tak účastníkům zásadně finančně vypomohli a byli přesvědčeni, že jim účastníci v budoucnu poskytnuté plnění vrátí. Nebylo prokázáno, že by finanční prostředky účastníkům řízení darovali.

11. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 16. 11. 2016, č.j. 5 C 327/2011-357, bylo rozhodnuto tak, že do SJM náleží 1) pozemková parcela parc. č. st. [redacted] a na ni stojící rodinný domek č.p. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted] vše v k.ú. [redacted] 2) obchodní podíl ve společnosti [redacted] 3) movité věci, a to: kuchyňská linka včetně vestavěných spotřebičů značky FAGOR, trouba, myčka, lednice, mikrovlnná trouba, televize značky Philips, kožená sedací souprava béžové barvy, předsíňová stěna šatní se zrcadlem z masívu tmavě hnědé barvy, automatická pračka značky LG, obývací pokoj, jídelní stůl a šest kusů židlí, masiv tmavě hnědé barvy, konferenční stolek, televizní stolek, stojací hodiny kyvadlové, tmavá barva, dva kusy pokojových květin v květináčích z keramiky béžové barvy, loženi – manželská postel a dva kusy nočních stolků – masiv tmavě hnědá barva, vestavěná skříň z dřevotřísky, barva hnědá, dětský pokoj – vestavěná skříň bílá, psací stůl ze dřeva bílá, dětské jednolůžko bílé, tři skříňky z dřevotřísky bílé, pracovní stůl a pojízdové křeslo, dva kusy komody hnědé barvy, zrcadlo v dřevěném rámu tmavě hnědé, konferenční stolek ze dřeva, barva hnědá, sedací souprava rohová, látkový potah tmavě béžové barvy, 4) závazek účastníků vůči rodičům žalovaného ve výši 4.169.439 Kč (viz výrok I.). Dále rozhodl tak, že do vylučného vlastnictví přebírá žalovaný pozemek parc. č. st. [redacted] a na něm stojící rodinný domek č.p. [redacted], pozemek parcelní číslo [redacted], vše v k.ú. [redacted] obchodní podíl ve společnosti [redacted], veškeré movité věci, uvedené pod bodem I. 3) shora a závazek vůči otci [redacted] ve výši 4.169.439 Kč (viz výrok II.) s tím, že na úplné vyrovnání nároků z tohoto sporu plynoucích vyplatí žalovaný žalobkyni částku 795.280,50 Kč, a to do 5 dnů od právní moci rozhodnutí (viz výrok III.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (viz výrok IV.).
12. Výše uvedený rozsudek č.j. 5 C 327/2011-357 byl k odvolání žalobkyně zrušen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2017, č.j. 18 Co 137/2017-407, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že pokud soud prvního stupně s ohledem na opakované rozhodování ve věci ohledně prokázání, které věci do společného jmění náleží, jaká je jejich hodnota a zda vznikl a jaké závazek účastníků vůči rodičům žalovaného, odkázal na podrobné odůvodnění svých rozsudků ze dne 24. 5. 2013 a 3. 3. 2014, které byly zrušeny, není jeho postup správný. V průběhu řízení žádný z účastníků neuplatnil okolnosti, pro které by podíl účastníků na zaniklém společném jmění měly být stanoveny v jiném poměru než rovném (§ 149 odst. 2 obč. zák.). Při zjištění ceny nemovitých věcí vyšel soud I. stupně z revizního znaleckého posudku č. 73/2012 vypracovaného dne 21. 9. 2012. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu se při stanovení ceny věci pro účely vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů vychází z ceny věci v době vypořádání, avšak z jejího stavu v době zániku tohoto spoluvlastnictví (např. rozsudek ze dne 7. 12. 1999, sp. zn. 2 Cdon 2060/97, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 11, ročník 2001). Při vypořádání SJM je třeba vycházet z obvyklé ceny nemovitosti v daném místě v době rozhodování, avšak z jejího stavu v době zániku společného jmění manželů. Toto pravidlo platí zejména v případě, že jde o věc, kterou užíval na základě dohody ten účastník, kterému je přikazována, nebo ji užívali oba a nedošlo k jejímu nadměrnému, mimořádnému opotřebení či poškození. Soud I. stupně nevyšel z obvyklé ceny nemovitých věcí, jakou by měly v době jeho rozhodování, a postupoval proto v rozporu se stávající judikaturou Nejvyššího soudu. Ke zjištění ceny nemovitých věcí je třeba ustanovit znalce a uložit mu vypracovat znalecký posudek dle shora popsaných kritérií. Ohledně ocenění obchodního podílu vyšel soud I. stupně ze znaleckého posudku č. 1+2/12 vypracovaného dne 7. 2. 2012 znalcem Ing. Pavlem Hejskem, MBA. Pro ocenění obchodního podílu ve společnosti

Shoda s prvopisem potvrzuje [redacted]

s určením omezeným je třeba pro účely vypořádání v SJM v zásadě vycházet z obvyklé (tržní) ceny tohoto podílu, a nelze tudíž vyjít ani z vypořádacího podílu, ani z ocenění podle cenového předpisu (viz rozsudek nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2008, sp. zn. 22 Cdo 952/2007). Cenu obchodního podílu nelze pro vypořádání společného jmění manželů stanovit tak, že by jí byla cena vypořádacího podílu. Soud se proto neobejde bez znaleckého posudku, ve kterém znalec ocení obchodní podíl s přihlédnutím ke všem skutečnostem, které jsou z odborného hlediska relevantní (zváží i dopad skutečností, že výše obchodního podílu neumožňuje společnost ovládat, na jeho cenu), a v daném případě i k tomu, že v mezidobí žalovaný svůj obchodní podíl převedl na třetí osobu. Úvahy, které soud I. stupně vedly k závěru o konečném vypořádání SJM jsou zcela nedostatečné, když z odůvodnění zejména nevyplývá, z jakých konkrétních důkazů vycházel při zjištění výše závazku účastníků vůči rodičům žalovaného, a nevyplývá ani přehledný výpočet této výše. Pokud žalobkyně namítla, že hodnota movitých věcí nebyla zjištěna relevantním způsobem, a že má zájem o přikázání těchto věcí do svého výlučného vlastnictví, neshledal odvolací soud tuto námitku důvodnou, když z obsahu spisu vyplývá, že na celkové hodnotě movitých věcí se účastníci shodli a v průběhu řízení o movité věci žalobkyně žádný zájem neprojevila, kdy tyto sama neučinila ani předmětem řízení. Uzavřel, že v dalším řízení je třeba v souladu se stávající judikaturou Nejvyššího soudu doplnit dokazování zjištěním obvyklé ceny nemovitých věcí a obchodního podílu, a v návaznosti na tato zjištění provést nové vypořádání SJM, kdy bude zapotřebí zohlednit změny, ke kterým v mezidobí došlo, např. převod obchodního podílu.

13. Ve vyjádření ze dne 27. 5. 2018 žalobkyně uvedla, že u Městského soudu v Praze bylo pod sp.zn. 74 Cm 54/2018 zahájeno řízení o určení, zda obchodní podíl ve společnosti [redacted], tvoří součást společného jmění manželů žalobkyně a žalovaného či nikoli. Žalovaný totiž předmětný obchodní podíl převedl smlouvou ze dne 2. 3. 2017 na společnost [redacted], a to za částku 10.000 Kč. Jelikož je v obchodním rejstříku jako vlastník společnosti zapsána osoba odlišná od žalovaného, nelze v řízení o vypořádání SJM pokračovat, dokud nebude postaveno najisto, kdo je vlastníkem společnosti a zda společnost tvoří součást SJM účastníků či nikoli. Žalobkyně proto navrhla, aby bylo řízení o vypořádání SJM přerušeno do pravomocného skončení výše uvedeného řízení. Pro případ, že nebude návrhu na přerušování řízení vyhověno, žalobkyně navrhla, aby do řízení o vypořádání SJM vstoupila na straně žalované společnosti [redacted], jelikož její práva by byla rozhodnutím zdejšího soudu dotčena. Dále uvedla, že podanou žalobou se domáhala, aby byly nemovité věci přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného. V té době byla v tíživé osobní situaci, neboť žalovaný jí neoprávněně bránil v užívání těchto nemovitých věcí a proto musela se svojí nezletilou dcerou bydlet v nejrůznějších podnájemtech. V tuto chvíli by pro žalobkyni bylo účelnější, aby předmětné nemovité věci získala do svého vlastnictví a žalovanému vyplatila náhradu ve výši určené znaleckým posudkem. Má v péči společnou dceru účastníků a další nezletilé dítě. Současně navrhla, aby při určování výše hodnoty nemovitých věcí soud přiblížil i k výši úvěru, kterým prostřednictvím žalovaným zřízeného zástavního práva zatěžuje nemovitost, resp. že má být poskytnutý úvěr odečten od ceny nemovitých věcí. Žalovanému byly dva úvěry poskytnuty společností Raiffeisenbank a.s. První z úvěrů byl poskytnut ještě v době, kdy žalovaný nevěděl o tom, že rozhodnutí ve věci samé bude zrušeno. Druhý úvěr žalovaný sjednal v době, kdy mu zrušující rozhodnutí již muselo být známo. Tato záležitost je nyní předmětem šetření policie pro přečin úvěrového podvodu. Co se týče movitých věcí, žalobkyně se domáhá, že část z nich již neexistuje. Byť byla jejich hodnota dříve určena společným prohlášením obou účastníků, je jednoznačné, že se od předchozího rozhodnutí změnila i cena předmětných movitých věcí. Cena těchto věcí by měla být určena podle aktuálních cen. Opakovaně poukázala na to, že rodiče žalovaného nikdy neposkytli žádnou půjčku k výstavbě předmětných nemovitých věcí.

14. Žalovaný ve vyjádření z 15. 8. 2018 poukázal na to, že předmětných obchodní podíl, resp. jeho majetkové hodnota je i nadále předmětem nevypořádaného SJM a v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu R 68/2005. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba podána žalobkyní u Městského soudu zamítnuta. Důvod pro přerušeni řízení, stejně jako pro přistoupení společnosti [redacted] dán není. Dále uvedl, že žalobkyně si v průběhu manželství našla přítele, ke kterému odešla bydlet a u tohoto přítele nadále bydlí. Žalobkyní nikdy nebylo bráněno v užívání předmětných nemovitých věcí. Žalobkyně o nemovité věci nikdy zájem neprojevila a pouze uslovala o to, aby bylo žalovanému uloženo vyplácet jí na vypořádání co možná nejvyšší podíl. Rodiče žalovaného, kteří výstavbu financovali, bydlí v sousedním domě a žalovaný jim tak v případě, že onemocní, může poskytnout okamžitou pomoc. Úvěr byl žalovaný nucen čerpat, aby mohl žalobkyni zaplatit na vypořádání částku 2.880.000 Kč. Druhý úvěr byl poskytnut výlučně za účelem refinancování stávajícího úvěru. Žalobkyní účelově iniciované šetření policií ČR bylo odloženo jako nedůvodné. Žalovaný považuje zjištěnou obvyklou cenu movitých věcí za postačující a s ohledem na povahu těchto věcí lze jen těžko předpokládat, že by se jejich hodnota zvýšila. Všechny důkazní návrhy žalobkyně jsou zcela nadbytečné a žalobkyně se pouze zcela účelově pokouší prodlužovat předmětné soudní řízení.
15. V podání ze dne 16. 9. 2018 žalobkyně uvedla, že předmětem řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 74 Cm 54/2018 je určení, zda předmětný obchodní podíl tvoří součást SJM účastníků či nikoli a dále určení neúčinnosti a neplatnosti smlouvy o převodu předmětného obchodního podílu. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že věc nespadá do příslušnosti krajského soudu jako soudu prvního stupně, pokud jde o nárok o určení, že obchodní podíl je předmětem dosud nevypořádaného SJM a věc by měla být řešena v rámci zahájeného řízení o vypořádání SJM. Věc ohledně určení neúčinnosti a neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu by měla být řešena krajským soudem. Městský soud v Praze proto věc předložil Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí, který soud je k projednání a rozhodnutí ve věci příslušný v prvním stupni. Je proto nutné řízení o vypořádání SJM přenést do rozhodnutí Vrchního soudu v Praze.
16. Při jednání soudu konaném dne 23. 5. 2012 učinili účastníci nesporným, že do SJM náleží rodinný dům č.p. [redacted] stojící na pozemku parc. č. st. [redacted], pozemek parc. č. st. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted], vše v k.ú. [redacted]. Dále učinili účastníci při tomto jednání nesporným, že do SJM náleží obchodní podíl ve společnosti [redacted]. Při jednání soudu konaném dne 23. 5. 2012, resp. dne 20. 6. 2012, dne 8. 4. 2013 a dne 15. 5. 2013 učinili účastníci nesporným, že do SJM náleží movité věci tak jsou uvedeny ve výroku I. tohoto rozsudku s tím, že jejich hodnota činí celkem 160.000,- Kč a že jsou všechny tyto movité věci v držení žalovaného.
17. Sporným tak mezi účastníky zůstalo, zda do SJM náleží závazek vůči rodičům žalovaného ve výši 4.169.459 Kč, neboť žalobkyně namítala, že rodiče žalovaného účastníkům žádnou půjčku neposkytli. Žalovanému nikdy nedala souhlas uznáním dluhu vůči jeho rodičům a vznesla námitku relativní neplatnosti tohoto úkonu. Taktéž namítala, že údajná pohledávka třetích osob nemůže být předmětem tohoto řízení. Současně vznesla námitku promlčení. Poukazovala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 846/2006 dle kterého má být promlčený dluh přikázán oběma manželům společně. Při jednání dne 15. 10. 2018 žalobkyně uvedla, že půjčka nikdy nebyla sjednána a předpokládá, že navržení svědci potvrdí, že se jednalo o dar.
18. Spornou dále zůstala obvyklá cena nemovitých věcí a obchodního podílu. Byť se žalobkyně původně domáhala, aby byly nemovité věci přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného, který s tím souhlasil, následně (v doplnění odvolání z 24. 2. 2017) se domáhala, aby byly movité a nemovité věci přikázány do jejího výlučného vlastnictví. V návaznosti na tom pak byla spornou i výše vypořádacího podílu.

19. Z provedených důkazů byl zjištěn následující skutkový stav.
20. Z rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 30. 6. 2011, č.j. 4 C 40/2011-29, který nabyl právní moci dne 20. 7. 2011, bylo zjištěno, že jim bylo rozvedeno manželství účastníků, které bylo uzavřeno dne 30. 4. 2004 před Městským úřadem v Říčanech.
21. Ze smlouvy o úvěru č. 163701119 uzavřené dne 10. 8. 2004 mezi účastníky jako klienty a Českou spořitelnou, a.s. jako bankou bylo zjištěno, že banka se zavázala poskytnout účastníkům úvěr ve výši 2.400.000 Kč za účelem koupě pozemků parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE].
22. Ze smlouvy o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření uzavřené dne 10. 8. 2004 mezi účastníky jako dlužníky a Stavební spořitelnou České spořitelny, a.s. jako věřitelem, bylo zjištěno, že věřitel se zavázal poskytnout účastníkům překlenovací úvěr ve výši 300.000 Kč za účelem koupě pozemku.
23. Z kupní smlouvy uzavřené dne 17. 8. 2004 mezi Euro-Real Invest, s.r.o. jako prodávající a účastníky jako kupujícími bylo zjištěno, že účastníci zakoupili pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] za kupní cenu ve výši 2.997.000 Kč. Část kupní ceny ve výši 297.000 Kč kupující uhradili na základě faktury vystavené prodávajícím s tím, že zbývající část kupní ceny ve výši 2.700.000 Kč bude uhrzena v souladu s podmínkami poskytnutého úvěru Českou spořitelnou.
24. Z kupní smlouvy uzavřené dne 4. 1. 2005 mezi [REDAKCE] jako prodávajícími a [REDAKCE] jako kupujícími, bylo zjištěno, že kupující se prodávajícím za převod vlastnictví k nemovitým věcem v k.ú. Braník specifikovaným v této smlouvě, zavázal zaplatit kupní cenu ve výši 10.000.000 Kč.
25. Ze souhlasu s mimořádným splacením hypotečního úvěru č. 163701119 ze dne 17. 1. 2005 bylo zjištěno, že Česká spořitelna a.s. souhlasila s mimořádným splacením předmětného hypotečního úvěru účastníky, kdy zůstatek ke dni 31. 1. 2005 činil 2.374.745,12 Kč a poplatek za předčasné splacení činil 47.086,77 Kč, tj. celkem 2.421.831,89 Kč.
26. Z příkazu k úhradě ze dne 21. 1. 2005 bylo zjištěno, že [REDAKCE] poukázala na účet č. [REDAKCE] částku 2.421.831,89 Kč s poznámkou „splacení hypotéky“. Z příkazu k úhradě ze dne 24. 1. 2005 bylo zjištěno, že [REDAKCE] poukázala na účet č. [REDAKCE] částku 301.100 Kč s poznámkou „doplacení překlenovacího úvěru“.
27. Z výpisů z účtu č. [REDAKCE] ze dne 31. 1. 2005 a 7. 2. 2005 bylo zjištěno, že byl splacen předmětný hypoteční úvěr. Z potvrzení o zániku práva vystaveného dne 8. 2. 2005 Českou spořitelnou, a.s. bylo zjištěno, že všechny pohledávky České spořitelny, a.s. vyplývající ze smlouvy o hypotečním úvěru č. 163701119 uzavřené dne 10. 8. 2004, zanikly jejich splněním.
28. Z darovací smlouvy uzavřené dne 15. 8. 2005 mezi účastníky jako dárci a [REDAKCE] jako obdarovanými bylo zjištěno, že z pozemku číslo [REDAKCE] byl oddělen díl, který byl v geometrickém oddělovacím plánu označen jako „a“ o výměře 1.058 m², z pozemku parcelní číslo [REDAKCE], byl oddělen díl, který byl v geometrickém oddělovacím plánu označen jako díl „c“ o výměře 359 m² a oba tyto díly byly navrženy ke sloučení do pozemku parc. č. [REDAKCE] o nové výměře 1.417 m². Z pozemku parc. č. [REDAKCE] byl oddělen díl označený jako díl „b“ o výměře 967 m², z pozemku parc. č. [REDAKCE] byl oddělen díl označený jako „d“ o výměře 450 m² a oba tyto díly byly navrženy ke sloučení do pozemku parc. č. [REDAKCE] o nové výměře 1.417 m². Účastníci pak rodičům žalovaného do jejich podílového spoluvlastnictví darovali pozemek parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] o nové výměře 1.417 m².

29. Ze smlouvy o dílo č. 1/8/2005 uzavřené dne 15. 8. 2005 mezi [redacted] jako objednatel, a [redacted] jako zhotovitelem, bylo zjištěno, že předmětem díla byla výstavba rodinného dvojdomku na pozemcích parc. č. [redacted] a [redacted] v k.ú. [redacted]. Objednatel se zavázal zaplatit cenu ve výši 6.408.396 Kč + 5 % DPH (rodinný dvojdomek), resp. 459.360 Kč + 19 % DPH (inženýrské sítě + samostatné objekty), tj. celkem 7.275.454,20 Kč (6.728.815,80 Kč + 546.638,40 Kč).
30. Z rozpisu víceprací vypracovaného [redacted] dne 8. 11. 2005 bylo zjištěno, že celková cena víceprací činila 159.900 Kč (12.800 Kč + 7.900 Kč + 2.900 Kč + 6.300 Kč + 130.000 Kč).
31. Ze smlouvy o dílo č. 1/1/2006 uzavřené dne 21. 2. 2006 mezi [redacted] jako objednatel, a [redacted] jako zhotovitelem, bylo zjištěno, že předmětem díla bylo oplocení pozemku, zpevnění plochy, dešťová kanalizace, elektro přípojky a výsadba zeleně na pozemcích parc. č. [redacted]. Objednatel se zavázal zaplatit cenu ve výši 61.123.943 Kč + 19 % DPH, tj. celkem 1.337.492 Kč.
32. Z faktur č. 982005, 492005, 2102005, 3102005, 4112005, 9102005, 6112005, 5112005, 20060001, 20060004, 20060014, 20060025, 20060031, 20060032, které vystavil [redacted] na základě smluv o dílo č. 1/8/2005 a č. 1/1/2006, bylo zjištěno, že jimi byly vyúčtovány následující částky: 200.000 Kč, 238.000 Kč, 238.000 Kč, 630.000 Kč, 357.000 Kč, 525.000 Kč, 525.000 Kč, 238.000 Kč, 525.000 Kč, 525.000 Kč, 56.406 Kč, 525.000 Kč, 630.000 Kč a 630.000 Kč, tj. celkem 5.842.406 Kč.
33. Z příkazu k úhradě ze dne 22. 8. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 630.000 Kč s poznámkou „I. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 22. 8. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 31.600 Kč s poznámkou „vyuř. inž. služby RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 12. 9. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 630.000 Kč s poznámkou „II. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 10. 10. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 525.000 Kč s poznámkou „III. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 19. 10. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 525.000 Kč s poznámkou „II. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 8. 11. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 525.000 Kč s poznámkou „IV. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 8. 11. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 50.456 Kč. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 11. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 525.000 Kč s poznámkou „V. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 11. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 238.000 Kč. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 11. 2005 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 525.000 Kč s poznámkou „VII. zadání RD“. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 2. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 600.000 Kč s poznámkou „8 Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 2. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 357.000 Kč s poznámkou „oplocení 1 Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 23. 3. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 600.000 Kč s poznámkou „9 Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 11. 5. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 630.000 Kč s poznámkou „10. Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 14. 6. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 238.000 Kč s poznámkou „smlouva č. 1/8/2005“. Z příkazu k úhradě ze dne 20. 6. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 238.000 Kč s poznámkou „oplocení 3 Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 20. 6. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 200.000 Kč s poznámkou „oplocení 4 Fa“. Z příkazu k úhradě ze dne 27. 11. 2006 bylo zjištěno, že [redacted] uhradila částku 200.000 Kč s poznámkou „RD bez Fa“. Celkem tak [redacted] těmito příkazy k úhradě zaplatila 7.268.056 Kč. Z pokladničních dokladů ze dne 15. 11. 2006, 20. 12. 2006 a 21. 2. 2007 bylo zjištěno, že [redacted] v hotovosti vybrala částku celkem 430.000 Kč (180.000 Kč + 150.000 Kč + 100.000 Kč).

Shodou s prvopisem potvrzuje [redacted]

34. Z účtenky – daňového dokladu č. 10000500/1 vystaveného dne 3. 2. 2006 společností BOSTA HOLDING a.s. bylo zjištěno, že byla zaplacená částka 45.092 Kč za prkna a plotovku. Ze svrženky Obecního úřadu [redacted] ze dne 13. 7. 2005 bylo zjištěno, že bylo zaplacené SP na RD, parc. č. [redacted] v k.ú. [redacted], a to ve výši 600 Kč. Z příjmového pokladního dokladu vystaveného [redacted] dne 14. 7. 2005 bylo zjištěno, že byla uhrazena částka 4.000 Kč za GP č. 664-23/2005 v k. [redacted].
35. Ze smlouvy o převodu práv a povinností spojených s členstvím v bytovém družstvu uzavřené dne 4. 5. 2006 mezi [redacted] jako převodci, a [redacted] jako nabyvateli, a z oznámení o převodu členských práv a povinností ze dne 4. 5. 2006 bylo zjištěno, že převodci převedli na nabyvatele práva a povinnosti spojená s členstvím v bytovém družstvu za úplaty ve výši 2.050.000 Kč.
36. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru ze dne 10. 7. 2006 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Beneficial Finance a.s., IČO: 26697068, jako věřitelem, a žalovaným jako dlužníkem. V této smlouvě se věřitel zavázal poskytnout žalovanému úvěr ve výši 88.658,- Kč za účelem koupě kuchyňské linky.
37. Z notářského zápisu N 481/2008, NZ 468/2008 sepsaného dne 17. 7. 2008 Mgr. Šárkou Zwietyznovou, notářkou v Praze, bylo zjištěno, že [redacted], jako převodce, a žalovaný jako nabyvatel uzavřeli smlouvu o převodu obchodního podílu, na jejímž základě byl na žalovaného převeden obchodní podíl 50 % ve společnosti [redacted] v nominální hodnotě 100.000,- Kč za cenu 100.000,- Kč. Žalovaný před uzavřením přednátné smlouvy vlastnil obchodní podíl 50 % v nominální hodnotě 100.000,- Kč v předmětné obchodní společnosti.
38. Ze vzájemného prohlášení a uznání dluhu ze dne 9. 6. 2009 bylo zjištěno, že žalovaný uznal dluh vůči svým rodičům z titulu půjčky částky ve výši 5.805.000 Kč, která byla účastníkům poskytnuta na koupi pozemků na LV č. [redacted] a výstavby rodinného domu č.p. [redacted], vč. všech součástí a příslušenství, na těchto pozemcích.
39. Z výpisu z katastru nemovitostí pro LV č. [redacted] v k.ú. [redacted] k datu 7. 10. 2011 bylo zjištěno, že nemovité věci zapsané na tomto listu vlastnictví byly evidovány v SJM účastníků.
40. Ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru, reg. č. 1000/48087-02/14-01-001/00/R, uzavřené dne 23. 10. 2014 mezi Hypoteční bankou, a.s. a žalovaným a [redacted], jako dlužníky, bylo zjištěno, že banka se zavázala dlužníkům poskytnout úvěr ve výši 2.880.000 Kč, kdy účelem úvěru je vypořádání SJM, přičemž úvěr bude zajištěn zřízením zástavního práva ve prospěch banky na nemovitých věcech (budova č.p. [redacted] na pozemku parc. č. st. [redacted] a pozemek parc. č. st. [redacted]). Z úvěrové smlouvy č. 131/13287/15/1/01 uzavřené dne 21. 12. 2015 mezi Raiffeisenbank a.s. a žalovaným a [redacted], jako dlužníky, bylo zjištěno, že banka se zavázala dlužníkům poskytnout neúčelový úvěr ve výši 2.000.000 Kč za současného zřízení zástavního práva na nemovitých věcech (pozemky parc. č. st. [redacted] v k.ú. [redacted]). Z úvěrové smlouvy č. 131/13284/16/1/01 uzavřené dne 22. 11. 2016 mezi Raiffeisenbank a.s. a žalovaným a [redacted], jako dlužníky, bylo zjištěno, že banka se zavázala dlužníkům poskytnout hypoteční úvěr ve výši 2.750.000 Kč za účelem financování předmětných nemovitých věcí za současného zřízení zástavního práva na nemovitých věcech (budova č.p. [redacted] a pozemku parc. č. st. [redacted] a pozemky parc. č. st. [redacted]).
41. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu uzavřené dne 2. 3. 2017 mezi žalovaným jako převodcem a společností [redacted], jako nabyvatelem, bylo

- zjištěno, že žalovaný na tuto společnost převedl 100 % obchodní podíl ve společnosti [REDACTED] za kupní cenu ve výši 10.000 Kč.
42. Z rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 13. 11. 2017, č.j. 21 T 7/2017-316, bylo zjištěno, že žalovaný a společnost [REDACTED] byly uznány vinnými, že žalovaný v rámci činnosti společnosti v době od 12. 2015 do 5. 1. 2016 nezjištěným způsobem provedl zásah do tachometru vozidla, čímž navýšil v úmyslu obohatit sebe a společnost [REDACTED] prodejní cenu tohoto vozidla, tj. že spáchali přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovaná společnost [REDACTED] byla odsouzena k trestu zrušení právnické osoby. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2018, č.j. 11 To 28/2018-341, bylo zjištěno, že odvolání žalovaného (obžalovaného) proti předmětnému rozsudku bylo zamítnuto. Z nařízení výkonu trestu zrušení právnické osoby ze dne 28. 5. 2018, sp. zn. 21 T 7/2017 bylo zjištěno, že byl nařízen výkon trestu zrušení právnické osoby společnosti [REDACTED] a byl jmenován likvidátor této společnosti.
43. Z žaloby ze dne 22. 5. 2018 podaná u Městského soudu v Praze bylo zjištěno, že žalobkyně se podanou žalobou domáhá určení, že je předmětný obchodní podíl předmětem dosud nevyporádaného SJM účastníků, resp. neúčinnosti a neplatnosti smlouvy o převodu tohoto obchodního podílu ze dne 2. 3. 2017. Z vyjádření žalovaného ze dne 14. 8. 2018 k této žalobě bylo zjištěno, že žalovaný navrhol zamítnutí této žaloby a současně vznesl námitku věcné nepříslušnosti a nedostatku naléhavého právního zájmu. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2018, č.j. 74 Cm 54/2018-18, bylo zjištěno, že účastníkům bylo uloženo, aby se vyjádřili k zamýšlenému postupu předložit věc Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí, který soud je příslušný k projednání a rozhodnutí věci v prvním stupni, když Městský soud v Praze má za to, že k řízení o nároku o určení, že obchodní podíl je předmětem dosud nevyporádaného SJM je v prvním stupni příslušný okresní soud.
44. Z výpisu z Obchodního rejstříku ze dne 27. 5. 2018 společnosti [REDACTED] v likvidaci bylo zjištěno, že jako společník se 100 % obchodním podílem je zapsána společnost [REDACTED]
45. Z výsledku svědka [REDACTED], bylo zjištěno, že je otcem žalovaného. S manželkou vlastnili nemovitost v [REDACTED], kterou prodali za cca 10.000.000 Kč, dále prodali ještě byt se zařízením za cca 2.050.000 Kč, neboť se rozhodli, že s účastníky postaví dvojdomek. Chtěli účastníkům pomoci, a proto celou cenu domu na klíč ve výši cca 10.000.000 Kč zaplatili s tím, že jim následně 1/2 finančních prostředků vrátí. S manželkou to považovali za formu půjčky s tím, že datum splatnosti nebylo dohodnuto. Pozemek kupovali narychlo, a proto si účastníci na úhradu kupní ceny vzali půjčku, kterou po prodeji domů v [REDACTED] zaplatili svědek s manželkou, jednalo se o 2.800.000 Kč. Domníval se, že se všichni dohodli o tom, že půjčené finanční prostředky budou vráceny. Z rodiny nebyli zvyklí na to, že by mezi sebou něco sepisovali, proto nebyl žádný doklad o poskytnutí finančních prostředků sepsán bezprostředně po jejich poskytnutí. Z doplňujícího výsledku svědka [REDACTED] bylo zjištěno, že částku 5.800.000 Kč dle uznání dluhu požaduje důvodu, že zaplatili za pozemky, které jsou ve vlastnictví účastníků, resp. že zaplatili cenu dle smlouvy o dílo na výstavbu dvojdomku a oplocení, splatili předčasně úvěr a ještě nějaké poplatky. Šlo o půjčku účastníkům. Dohodli se, že budou finanční prostředky vracet dle jejich možnosti. Žádné finanční prostředky nebyly ke dni 8. 4. 2013 vráceny. Zakoupený pozemek se následně rozdělil na dva pozemky a pozemek pod půlkou dvojdomku se přepsal na svědka a jeho manželku. Část pozemku pod jejich domem jim účastníci darovali.
46. Ze znaleckého posudku č. 1-2/12 vypracovaného dne 7. 2. 2012 Ing. Pavlem Hejskem, MBA, bylo zjištěno, že obecná cena obchodního podílu žalovaného ve společnosti [REDACTED] na základním kapitálu byla k datu ocenění záporná a byla stanovena na částku minus 471.000 Kč.

47. Ze znaleckého posudku č. 1182-15/2012 vypracovaného dne 21. 3. 2012 znalcem Ing. Pavlem Šafaříkem bylo zjištěno, že obecná cena předmětných nemovitých věcí podle stavu ke dni 20. 7. 2011 činila 7.100.000 Kč. Z výsledku znalce Ing. Šafaříka při jednání dne 25. 5. 2012 bylo zjištěno, že použil tzv. věcnou metodu (hodnota, za kterou by bylo možno v daném místě a čase uvedenou nemovitost postavit po odpočtu opotřebení) a porovnávací metodu (porovnal čtyři obdobné objekty), přičemž z těchto hodnot vypočetl tzv. vážený průměr. Tzv. výnosovou metodu nebylo možné použít, neboť nemovitost nebyla pronajata.
48. Ze znaleckého posudku č. 078/1998/12 vypracovaného dne 1. 5. 2012 znalcem Ing. Petrem Procházkou bylo zjištěno, že obecná (obvyklá) cena předmětných nemovitých věcí podle stavu ke dni 20. 7. 2011 činila 4.460.079 Kč.
49. Z revizního znaleckého posudku č. 73/2012 vypracovaného dne 21. 9. 2012 znaleckým ústavem A-Consult plus, spol. s r.o. bylo zjištěno, že obvyklá cena předmětných nemovitých věcí podle stavu ke dni 20. 7. 2011 činila 5.600.000 Kč, z toho 5.551.000 Kč obvyklá cena domu č.p. [REDAKCE] a část pozemku parc. č. [REDAKCE] a 70.400 Kč obvyklá cena zbývající části pozemku parc. č. [REDAKCE]. Dále bylo zjištěno, že znalecký posudek č. 1182-15/2012 vypracovaný Ing. Šafaříkem je pro účely vypořádání SJM zcela nepoužitelný, když bylo zjištěno množství nedostatků a nepřezkoumatelných závěrů. Současně bylo poukázáno na to, že pojem „obecná cena“ byl novelou o. s. ř. s účinností od 1. 1. 2001 nahrazen pojmem „obvyklá cena“. Zcela nepoužitelný je pro účely vypořádání SJM i znalecký posudek Ing. Pospíšila.
50. Ze znaleckého posudku č. 02-33/2018 vypracovaného dne 2. 2. 2018 znalcem Ing. Janem Ardem, Ph.D. MBA, bylo zjištěno, že tržní hodnota obchodního podílu žalovaného ve společnosti [REDAKCE] dle stavu ke dni 20. 7. 2011 činila 0,00 Kč (hodnota podniku byla k rozhodnému datu záporná – 504.331 Kč). Z výsledku znalce Ing. Ardy při jednání dne 19. 9. 2018 bylo zjištěno, že použil tzv. majetkovou metodu, kdy od hodnoty aktiv odečetl hodnotu závazků a tak zjistil hodnotu podniku. Vzhledem k tomu, že žalovaný má 100% obchodní podíl, v daném případě v podstatě platí, že hodnota obchodního podílu odpovídá hodnotě podniku. Bylo zjištěno, že hodnota závazků převyšuje hodnotu majetku. Znalec vyšel ze soudního spisu a již zpracovaného posudku, v jehož přílohách byly účetní výkazy za období let 2008 až 21. 7. 2011. To, že účetní výkazy neobsahují větný obraz účetnictví, lze odhalit pouze kontrolou primárních účetních dokladů. Vycházel z toho, že údaje v účetních výkazech jsou správné a pravdivé, neboť neměl důvod předjímat, že by údaje byly chybné, neboť navazovaly na předchozí roky, které prošly např. kontrolou finančního úřadu. Ne každý trestný čin má vliv na bilanci. Pokud by společnost spáchala trestný čin, který nemá vliv na bilanci, nezajímalo by ho to. Na bilanci může mít vliv například trestný čin falšování účetnictví. Samozřejmě by také bylo podstatné, zda k tomu došlo před rozhodným datem. Cizí zdroje byly tvořeny dlouhodobými závazky (od roku 2010 ve výši 800.000 Kč), krátkodobými závazky ke společníkům (od roku 2008 ve výši 300.000 Kč) a půjčkou poskytnutou v roce 2008 ve výši 180.000 Kč. Společnost v roce 2010 realizovala významnou ztrátu (-589.000 Kč). V předchozích letech byly výsledky v kladných částkách. Ztráta byla vykryta cizími zdroji. Převod obchodního podílu nemá na předmětné ocenění vliv.
51. Ze znaleckého posudku č. 10/2018 (dodatku ke znaleckému posudku č. 73/2012) vypracovaného ke dni 14. 2. 2018 znaleckým ústavem A-Consult plus, spol. s r.o. bylo zjištěno, že obvyklá cena předmětných nemovitých věcí podle stavu ke dni 20. 7. 2011 činila 6.665.000 Kč. Nebyly zjištěny změny, které by ovlivnily stav domu k roku 2011, resp. prohlídkou na místě nebyly nalezeny žádné známky zvýšeného opotřebení, který by mohl mít vliv na obvyklou cenu nemovitosti. Do ocenění nebyly zahrnuty stavby venkovního bazénu, venkovního altánu a zakrytí zpevněné plochy před garáží, které byly vybudovány po dni 20. 7. 2011. Pro ocenění k roku 2018 je možno použít výhradně srovnávací metodu. Od roku 2011 do roku 2018 došlo k nárůstu cen nemovitostí, především bytů a pozemků určených pro výstavbu. Pro ocenění byl využit tzv. Hypoteční index (HB INDEX), který

- dlouhodobě vydává Hypoteční banka, a.s. Podle tohoto indexu vzrostly ceny rodinných domů o 18,8 % od data zániku SJM, když k 3 čtvrtletí roku 2011 činila základní procentní sazba 101,6 a k 4. čtvrtletí 2017 činila základní procentní sazba 120,4. Snížení procentní sazby nebylo provedeno. Obvyklá cena ve výši 6.665.000 Kč tak odpovídá součtu částek 70.400 Kč (část pozemku parc. č. [redacted] oceněná v předchozím posudku č. 73/2012) a 6.594.588 Kč [3.551.000 Kč (dům č.p. [redacted] vč. pozemků oceněný v předchozím posudku č. 73/2012) + 18,8 % (HB INDEX)]. Z výsledku Ing. Zbyřka Smejkal, zástupce znaleckého ústavu, bylo zjištěno, že v době, kdy byl posudek č. 10/2018 zpracováván, činil HB index 120,4 %, přičemž ve 2. čtvrtletí roku 2018 činí HB INDEX 124,4 %, tj. došlo k dalšímu nárůstu. Výpočet vychází z původního posudku č. 73/2012, kdy je zohledněna změna HB INDEXU. Znalec prováděl i předchozí prohlídku a pamatoval si, jak nemovité věci vypadaly v té době a že tam stavby venkovního bazénu, venkovního altánu a zpevněná plocha před garáží nebyly. Při místním šetření přišel jsem do přízemí a obešel dům, tj. byl na místě jen krátce a nešel do patra, protože měl horečku a oboustranný zápal plic, žádné závady nicméně nezjistil.
52. S ohledem na shora uvedené měl soud skutkový stav za dostatečně prokázaný, a proto další návrhy na doplnění dokazování zamítl. Ohledně důvodů pro zamítnutí důkazů kořaudacním rozhodnutím, potvrzením Obecního úřadu [redacted] výsledkem svědků [redacted] a výsledkem [redacted] soud odkazuje též na odůvodnění rozsudků Okresního soudu Praha-východ č.j. 5 C 327/207-282 a 5 C 327/2011-226.
53. Zadání znaleckého posudku k ocenění movitých věcí bylo soudem zamítnuto s ohledem na skutečnost, že účastníci učinili obvyklou cenu movitých věcí nespornou (160.000 Kč) a současně též z důvodu, že věci byly přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného a s ohledem na povahu těchto věcí (nábytek a domácí spotřebiče) lze souhlasit s žalovaným v tom, že je nepravděpodobné, že by hodnota těchto věcí mohla být vyšší. Jestliže účastníci uvedou shodná tvrzení o rozhodné skutečnosti, neznamená to, že by později v průběhu řízení nemohli své tvrzení změnit (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2008, sp. zn. 22 Cdo 3251/2006); časovým limitem je zde zřejmě okamžik koncentrace řízení. K přednesu jiného skutkového tvrzení však budou mít prostor pouze do té doby, než nastanou účinky koncentrace řízení (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, k § 120). Je-li po vzniklé fikci prohlášení o nespornosti odvoláno a mezitím nastala koncentrace řízení, jde o nepřipustnou novotu (viz HAVLÍČEK, Karel, ed. Občanské soudní řízení: soudcovský komentář. Praha: Havlíček Brain Team, 2014-. ISBN 978-808-7109-465, k § 120).
54. Dále byl zamítnut návrh na provedení účastnického výslechu žalobkyně k okolnostem poskytnutí předměrné půjčky. K těmto skutečnostem, resp. k tomu, že se jednalo ze strany rodičů žalovaného o dar, byli žalobkyní v podáních ze dne 27. 5. 2018, resp. 16. 9. 2018, navrženi též svědci [redacted] (matka žalobkyně), [redacted] (otec žalobkyně) a [redacted] (známá účastníků). Při prvním jednání ve věci samé dne 23. 5. 2012 byli účastníci soudem poučeni o koncentraci řízení. Povinnost tvrzení a povinnost důkazní musí v rámci koncentrace řízení účastník v souladu s ustanovením § 118b o. s. ř. splnit do skončení přípravného jednání, popřípadě do skončení prvního jednání ve věci samé. Koncentrace řízení znamená, že ke skutečnostem a důkazům, které účastník uplatnil po koncentraci řízení, soud nesmí přihlídnout, ledaže by se uplatnila některá z výjimek z koncentrace. Žalobkyně se svým výsledkem v minulosti opakovaně nesouhlasila (např. při jednáních dne 20. 6. 2012, 8. 4. 2013 a 15. 5. 2013). Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2014, č.j. 29 Co 281/2014-310 (str. 9) žalobkyně v řízení ani nertvrdila ani neprokazovala, že by ze strany rodičů žalovaného šlo o dar. Soud se konečně neztotožňuje ani s námitkou žalobkyně, že by právní názor vyslovený Nejvyšším soudem v rozsudku č.j. 22 Cdo 4682/2014-343 představoval některou z dovolených výjimek z koncentrace řízení, neboť se nejedná o důkazy, jimiž má být

zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly po přípravném jednání nebo které žalobkyně nemohla bez své viny včas uvést, ani o důkazy, které žalobkyně uvedla poté, co byla vyzvána k doplnění rozhodujících skutečností podle § 118a odst. 2. o. s. ř. Žalobkyně naopak nic nebránilo, aby skutečnost, že se jednalo o dar, uvedla již v rámci repliky k vyjádření žalovaného a aby tyto důkazy navrhla. Řízení o vypořádání zaniklého SJM je řízením sporným, jež je ovládáno zásadou projednací. Tato zásada je tradičně chápána tak, že tvrdit skutečnosti a navrhnout pro ně důkazy je věcí účastníků řízení. Úprava vychází z toho, že iniciativa při shromáždění důkazů leží zásadně na účastnících, a ukládá jim označit důkazy k prokázání tvrzení. Účastník má tedy povinnost tvrzení a povinnost důkazní (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2010, sp. zn. 22 Cdo 3441/2009).

55. Soud zamítl návrh žalobkyně na provedení důkazu spisem Policie ČR sp. zn. KRPA-384889-13/TC-2017-001475, dotazem k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 a dotazem na Raiffeisenbank a.s. Těmito důkazy mělo být prokázáno tvrzení, že žalovaný neinformoval banku o závazku z titulu půjčky vůči svým rodičům, resp. že je proti žalovanému vedeno trestní řízení. Soud vyšel z toho, že mu bylo příslušným vyšetřovatelem telefonicky potvrzeno, že trestní věc podezření ze spáchání úvěrového podvodu byla podle ustanovení § 159a trestního řádu odložena. Soud pak zejména přihlédl k tomu, že okolnost, zda žalovaný informoval při žádosti o poskytnutí úvěru banku o svém závazku vůči svým rodičům, je z hlediska existence takového závazku irelevantní. Stejně tak je bez právního významu okolnost, zda je žalovaný trestně stíhán ještě pro nějaký další trestný čin.
56. Žalobkyně dále navrhovala výslech [REDAKCE]. Tento svědek byl již nicméně opakovaně vyslechnut a soud neshledal důvody pro opakování tohoto výslechu.
57. Soud zamítl též návrh žalobkyně na vypracování revizního znaleckého posudku k ocenění nemovitých věcí. Žalobkyně namítala, že Ing. Smejkal při svém výslechu uvedl, že měl horečku a při posledním místním šetření byl na místě jen krátce a nešel do patra. Dále namítala, že nebyl v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 18 Co 137/2017-407 vypracován nový znalecký posudek, ale pouze dodatek ke stávajícímu posudku. Žalobkyně pak konečně namítala, že znalec uváděl, že nejsou k dispozici srovnatelné nemovitosti, což není pravda, když žalobkyně má k dispozici seznam 20 srovnatelných nemovitostí a že obec [REDAKCE] (žalobkyně měla pravděpodobně na mysli obec [REDAKCE]) je naprosto nesrovnatelná s obcí [REDAKCE]. Jak bude rozvedeno dále, opoždění či poškození věci není třeba zohlednit, je-li věc přikazována do vlastnictví toho, kdo ji poškodil a v takovém případě se vychází ze stavu věci ke dni zániku SJM, ale ceny v době vypořádání (nikoli stavu a ceny v době rozhodování). I kdyby znalec zjistil nějaké poškození, neměla by taková skutečnost v daném případě vliv na cenu. Stejně tak nemá vliv na cenu zhodnocení věci ze zdrojů nikoliv společných po zániku SJM. Znalec tak správně vycházel ze stavu nemovitých věcí v době zániku SJM a správně nezohledňoval stavby zbudované až po zániku SJM (pergolu před domem, krytý bazén a letní kuchyni). Odvolacím soudem bylo soudu I. stupně uloženo, aby ke zjištění ceny nemovitých věcí ustanovil znalce a uložil mu vypracovat znalecký posudek dle popsaných kritérií, když mu bylo vytčeno, že nevyšel z obvyklé ceny nemovitých věcí, jakou by měly v době jeho rozhodování. Z uvedeného je zřejmé, že bylo na místě zjistit aktuální cenu nemovitých věcí. Je běžnou praxí, že je v případě déletrvajícího řízení o vypořádání SJM aktualizován popř. doplněn znalecký posudek (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2016, sp. zn. 22 Cdo 1728/2014). Soudu není jasné, jaký by měla mít dopad na správnost závěrů znalce skutečnost, že zpracoval doplnění stávajícího znaleckého posudku. K poslední námitce žalobkyně o dostatku srovnatelných nemovitostí soud uvádí, že žalobkyně soudu předložila dvě kupní smlouvy, které byly uzavřeny před 4 lety (v roce 2014), a údaje o dosažených cenách nemovitostí, které se vztahovaly ke dvěma kupním smlouvám z roku 2014 a jedné kupní smlouvě z roku 2017. Tyto listiny tak zcela evidentně nejsou schopny doložit tvrzení žalobkyně o dostatku srovnatelných aktuálně zcizovaných

nemovitostech a tím spíše nejsou schopny zpochybnit závěry znalce. Pro úplnost soud uvádí, že není oprávněn přezkoumávat odborné závěry znalce - ty nepodléhají přezkumu. Soud je oprávněn přezkoumat způsob, jakým znalec ke svým závěrům dospěl. Neexistuje právní nárok na vypracování revizního znaleckého posudku. Prostý nesouhlas se závěry znaleckého posudku není bez dalšího důvodem pro vypracování znaleckého posudku revizního. Pokud účastník nesouhlasí se závěry znaleckého posudku, nezbývá mu než jeho závěry relevantně zpochybnit (není dostačující tvrzení, že posudek není správný, ale je třeba uplatnit konkrétní námítky). V případě zpochybnění metodiky znaleckého posouzení vychází dovolací soud z toho, že je výhradně na znalci, aby v souladu s poznatky dosaženými v jeho oboru zvolil, jakou metodu ocenění použije. Soud, který nemá příslušné odborné znalosti, nemůže metodiku ocenění stanovit. Pokud se účastníkovi řízení podaří použítou metodiku relevantně zpochybnit, přichází do úvahy vypracování revizního znaleckého posudku (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 22 Cdo 4452/2010). V daném případě má soud za to, že znalec dostatečně objasnil zvolený postup při oceňování, z jakých důvodů použil příslušnou metodu a jak ke svým závěrům dospěl, při svém výsledku odpovídal na dotazy soudu i žalující strany. Závěry jeho posudku byly náležitě odůvodněny, toto odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení, provedené závěry nelze považovat za v rozporu s ostatními důkazy. Žalobkyně se tak dle soudu nepodařilo zpochybnit správnost vypracovaného posudku. Nad rámec uvedeného pak soud ještě uvádí, že předmětný posudek byl zástupci žalobkyně doručen již dne 6. 4. 2018, výslech znalce byl proveden dne 19. 9. 2018 a žalobkyně výše uvedené listiny, kterými tento posudek chtěla zpochybnit, předložila soudu až dne 15. 10. 2018, tj. více než půl roku od okamžiku, kdy se s předmětným posudkem mohla seznámit. Konečně soudu není zřejmé, z jakého důvodu žalobkyně nepožádala znalce při jeho výslechu o vysvětlení použití nemovitosti v okrese Praha-západ a tuto námitku uplatnila až při jednání dne 15. 10. 2018. Navíc se jedná pouze o obecnou námitku, která není nijak blíže konkretizována (není uvedeno, z jakého konkrétního důvodu jsou předmětné obce nesrovnatelné) a soud k ní proto nepřihlížel.

58. Soud rovněž zamítá návrh žalobkyně na doplnění znaleckého posudku ohledně obchodního podílu žalovaného. Žalobkyně namítala, že znalec vyšel z premisy správnosti účetních výkazů, „odkud je žalovaný pravomocně odsouzený zločinec a lze předpokládat, že zkrasoval účetnictví“ a že neověřil, zda nedošlo ke změnám, které by měly zpětný dopad na ocenění obchodního podílu. Soud v této souvislosti přihlédl k tomu, že znalec uvedl, že by neměl vycházet z informací, které se objevily až po rozhodném datu, tj. po 20. 7. 2011. Pokud by použil informace, které se staly dostupnými v roce 2015, nebylo by ocenění správné. To je běžná praxe a běžný postup pro oceňování. V posudku je uvedeno, že nebyly shledány žádné skutečnosti svědčící o nepravdivých, zkraslených nebo zavádějících informacích. Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky. Znalec dále uvedl, že nemá důvod předjímat, že by údaje, ze kterých vycházel, byly chybné, neboť navazují na předchozí roky, které prošly například kontrolou finančního úřadu. Znalec uvedl, že dostatečným důvodem pro zkoumání primárních podkladů by bylo, pokud by se zjistilo, že se společnost dopustila trestného činu, který má vliv na bilanci. Pokud by se o takový trestný čin nejednalo, nezajímalo by ho to. Trestným činem, který může mít vliv na bilanci, by dle soudu bylo např. zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění. V daném případě bylo zjištěno, že žalovaný v období od 12. 2015 do 5. 1. 2016 v rámci činnosti společnosti [redacted] [redacted] nezjištěným způsobem provedl zásah do tachometru vozidla, které následně prodal. Takový trestný čin nemůže mít zcela evidentně vliv na účetní výkazy společnosti k datu 20. 7. 2011. Soud tak uzavírá, že znalec dostatečně objasnil zvolený postup při oceňování, z jakých důvodů použil příslušnou metodu a jak ke svým závěrům dospěl, při svém výsledku odpovídal na dotazy soudu i žalující strany. Závěry jeho posudku byly náležitě odůvodněny,

toto odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení, provedené závěry nelze považovat za v rozporu s ostatními důkazy.

59. Soud pak konečně zamítl návrh žalovaného na provedení důkazu exekučními příkazy ze dne 24. 7. 2014, č.j. 081 EX 11013/14-027, a ze dne 11. 9. 2014, č.j. 145 EX 1047/12-61, které měly prokazovat skutečnost, že na majetek žalobkyně byly vedeny exekuce a hrozilo, že budou nemovité věci, které jsou navrženy k vypořádání, prodány v dražbě, což je pro danou věc bez právního významu.
60. Podle ustanovení § 3028 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, v platném znění (dále jen „o. z.“) není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
61. Zánik společného jmění a jeho vypořádání nelze od sebe oddělit; jde o dvě právní skutečnosti působící postupně, přičemž k vypořádání nemůže dojít bez předchozího zániku SJM. Proto se vypořádání SJM řídí stejným právním režimem jako jeho zánik, nestanoví-li zákon výslovně něco jiného (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 22 Cdo 3779/2014, a ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 22 Cdo 4276/2014).
62. Vzhledem k tomu, že k zániku společného jmění manželů došlo v roce 2011, tedy před účinností o. z., je nutno zaniklé SJM vypořádat dle zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“).
63. Podle ustanovení § 143 odst. 1 obč. zák., společné jmění manželů tvoří a) majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věci, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věci vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka, b) závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.
64. Podle ustanovení § 144 obč. zák., pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří společné jmění manželů.
65. Podle ustanovení § 145 odst. 2 obč. zák. obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů může vykonávat každý z manželů. V ostatních záležitostech je třeba souhlasu obou manželů; jinak je právní úkon neplatný.
66. Podle ustanovení § 149 odst. 1 obč. zák., společné jmění manželů zaniká zánikem manželství. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem. Podle

odstavce 3 citovaného ustanovení při vypořádání se přihledne především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společného jmění. Při určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči o děti a k obstarávání společné domácnosti.

67. Podle ustanovení § 150 odst. 3 obč. zák., neprovede-li se vypořádání dohodou, provede je na návrh některého z manželů soud.
68. Podle ustanovení § 40a obč. zák. jde-li o důvod neplatnosti právního úkonu podle ustanovení § 49a, § 140, § 145 odst. 2, § 479, § 589, § 701 odst. 1, § 775 a § 852b odst. 2 a 3, považuje se právní úkon za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil. Totéž platí, nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje dohoda účastníků (§ 40). Je-li právní úkon v rozporu s obecně závazným právním předpisem o ccaách, je neplatný pouze v rozsahu, ve kterém odporuje tomuto předpisu, jestliže se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti dovolá.
69. V řízení o vypořádání SJM soud vypořádá jen ty věci (majetek), které účastníci učinili předmětem řízení. Překročit jejich návrhy může jen ohledně ceny vypořádávaného majetku a toho, jak jej mezi manžely rozdělí (viz rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 9. 2004, sp. zn. 22 Cdo 684/2004). Soud tak může provést vypořádání i jiným způsobem než účastníci navrhli, tj. co se týče rozdělení jednotlivých vypořádávaných věcí, výše hodnoty jednotlivých věcí či stanovení výše vypořádacího podílu. Navrhovala-li žalobkyně nejprve, aby byly některé položky přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného a následně požadovala, aby byly přikázány do jejího výlučného vlastnictví, soud nerozhodoval o jejím návrhu na přípustění změny žaloby, neboť návrhem na rozdělení vypořádávaných věcí nebyl s ohledem na výše uvedené vázán.
70. V průběhu řízení žádný z účastníků neuplatnil okolnosti, pro které by podíly účastníků na zaniklém společném jmění měly být stanoveny v jiném poměru než rovném (§ 149 odst. 2 obč. zák.).

Nemovitě věci

71. Za trvání manželství účastníci nabyli do SJM pozemek parcelní číslo st. [REDAKCE] na tomto pozemku stojící stavbu, budovu č. p. [REDAKCE], a pozemek parcelní číslo [REDAKCE], vše v k.ú. [REDAKCE]. Při zjištění hodnoty těchto nemovitých věcí vyšel soud ze znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus, spol. s r.o., když zohlednil, že při stavení ceny se vychází z tzv. obecné ceny, tj. ceny věci v daném místě a době rozhodování, která vyjadřuje aktuální tržní hodnotu. S tím souvisí druhá významná zásada, podle níž se při oceňování věcí, které náležejí do SJM, vychází ze stavu věci ke dni zániku SJM, ale z její ceny v době vypořádání (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. 22 Cdo 629/2000). Uvedené pravidlo neplatí bezvýjimečně. Z uvedeného principu jsou připuštěny dvě skupiny výjimek: a) opotřebení nebo poškození věci a b) zhodnocení věci (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 12. 1999, sp. zn. 2 Cdo 2060/97, uveřejněný pod číslem 11/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní). Půjde-li o obvyklé opotřebení a věc bude přikázána tomu účastníkovi, který ji v době od zániku SJM užíval, bude uplatnění výchozího pravidla na místě. Jestliže je věc přikazována do vlastnictví toho, kdo ji poškodil, je třeba vycházet z pravidla, že se ocení podle stavu ke dni zániku SJM, ale ceny v době vypořádání, pokud je přikazována do vlastnictví druhého manžela, je namísto vyjít ze stavu a ceny v době rozhodování. Zhodnocení společné věci účastníky v době po zániku jejich SJM ze zdrojů, jež nerovořily toto SJM, nemá vliv na cenu, kterou soud pro účely řízení o vypořádání SJM stanoví (viz KRÁLÍK, Michal. Věcná práva podle starého a nového občanského zákoníku: uplatňování nároků a rozhodování o nich: procesní a hmotněprávní

souvislosti. 2., podstatně dopl. a rozš. vyd. Praha: Leges, 2014. Praktik (Leges). ISBN 978-80-87576-96-0, str. 100 a násl.).

72. V souladu s předmětným znaleckým posudkem bylo třeba v aktuální obvyklé ceně zohlednit další vývoj HB INDEXU. K 3 čtvrtletí roku 2011 činila základní procentní sazba 101,6, zatímco ke 2. čtvrtletí roku 2018 činila základní procentní sazba 124,4; rozdíl tak činí 22,8 %. Aktuální obvyklá cena nemovitých věcí podle stavu ke dni 20. 7. 2011 tak činí 6.887.028 Kč jako součet částky 70.400 Kč (část pozemku parc. č. 328/153 oceněná v předchozím posudku č. 73/2012) a 6.816.628 Kč [5.551.000 Kč (dům č.p. 162 vč. pozemků oceněný v předchozím posudku č. 73/2012) + 22,8 % (HB INDEX)].
73. Pro úplnost soud uvádí, že pokud v důsledku délky řízení dojde k nárůstu ceny vypořádané věci (*mutatis mutandis* stejný závěr platí i pro snižení ceny), nelze tuto skutečnost při rozhodování o vypořádání zohlednit změnou kritérií, podle kterých se tato cena určuje (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 22 Cdo 4553/2014).
74. Soud nemovité věci přikázal do výlučného vlastnictví žalovaného, když žalovaný nemovité věci několik let užívá, zajišťuje jejich údržbu a došlo u něj k jejich amortizaci (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 12. 2003, sp. zn. 22 Cdo 980/2003). Soudsoudce současně přihlédl k tomu, že rodiče žalovaného, kteří účastníkům poskytli finanční prostředky na pořízení nemovitých věcí, bydlí v sousedním domě. Soud konečně zohlednil, že žalobkyně od počátku řízení (12. 10. 2011) sama navrhovala, aby byly nemovité věci přikázány žalovanému a až po sedmi letech trvání sporu o nemovité věci projevila zájem. Skutečnost, že by přikázání nemovitých věcí bylo pro žalobkyni nyní výhodnější, není dle soudu dostatečným důvodem pro to, aby jí byly nemovité věci přikázány. Stejně tak nemůže být důvodem, pro přikázání nemovitých věcí žalobkyni skutečnost, že má v péči společnou dceru účastníků a další nezletilé dítě, když sama žalobkyně avizovala, že by nemovité věci prodala a je tak evidentní, že by nesloužily potřebám dětí a že by tím byly sledovány zájmy nezaopatřených dětí. V případě společné dcery účastníků platí, že bez ohledu na výsledek řízení SJM musí každý z rodičů zajistit výživné na odpovídající úrovni. K druhému nezletilému dítěti nemá žalovaný žádný poměr a vyživovací povinnost by vůči němu měl plnit otec tohoto dítěte.

Movité věci

75. Za trvání manželství účastníci nabyli do SJM movité věci, které jsou specifikovány ve výroku I. bodu 3) rozsudku. Účastníci učinili obvyklou cenu těchto movitých věcí nespornou. Soud tedy vyšel z toho, že obvyklá cena movitých věcí je 160.000 Kč.
76. Soud movité věci přikázal do výlučného vlastnictví žalovaného, když žalovaný movité věci několik let užívá a žalobkyně o movité věci v průběhu řízení neprojevila zájem. Skutečnost, že by přikázání movitých věcí bylo pro žalobkyni nyní výhodnější, není dle soudu dostatečným důvodem pro to, aby jí byly movité věci přikázány.

Obchodní podíl

77. Žalovaný se za trvání manželství stal společníkem v obchodní společnosti [redacted] (nyní [redacted]), a v době zániku SJM byl společníkem této společnosti s obchodním podílem v rozsahu 100 %. Žalovaný uzavřel dne 2. 3. 2017 se společností [redacted] smlouvu, na jejímž základě převedl předmětný obchodní podíl na tuto společnost. Žalobkyně vznesla námitku neplatnosti této smlouvy o převodu obchodního podílu.
78. Mezi účastníky bylo nesporným, že předmětný obchodní podíl tvoří součást SJM a že má být přikázán žalovanému. V souladu s ustálenou judikaturou se obchodní podíl nabytý jedním z manželů stává součástí SJM a v rámci řízení o vypořádání SJM může být přikázán pouze tomu z manželů, který je – jako (spolu)majitel tohoto obchodního podílu – společníkem

společnosti s ručením omezeným (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. 22 Cdo 3192/2015).

79. Odkazoval-li žalovaný na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2004, sp. zn. 22 Cdo 700/2004, uveřejněný pod číslem 68/2005 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, s tím, že mu nic nebránilo po zániku SJM obchodní podíl převést, není tento odkaz v předmětné věci přiléhavý. Z tohoto rozhodnutí lze v dané věci aplikovat závěr, že byly-li finanční prostředky ze SJM vynaloženy na nabytí obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným, stává se takto nabytá majetková hodnota účastí manžela na obchodní společnosti součástí SJM a pouze tato účast na společnosti ve svém majetkovém aspektu může být v případě zániku SJM předmětem vypořádání. Avšak nelze již samostatně vypořádat finanční prostředky, které byly vynaloženy na nabytí obchodního podílu. Z tohoto rozhodnutí se nicméně podává, že manžel, který je společníkem je omezen v nakládání s obchodním podílem, pokud nejde o jeho obvyklou správu ve smyslu § 145 odst. 2 obč. zák. Dle soudu je v dané věci třeba aplikovat zejména judikaturní závěr, dle kterého platí, že k převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným, který je v SJM, na třetí osobu i po zániku SJM před jeho vypořádáním se pod sankcí relativní neplatnosti vyžaduje souhlas druhého z bývalých manželů. Dojde-li k převodu obchodního podílu, který tvoří součást SJM, po zániku SJM do jeho vypořádání, je předmětem vypořádání částka získaná za jeho převod, nikoliv hodnota tohoto podílu, pokud se druhý z manželů neplatnosti proti všem účastníkům příslušného právního úkonu nedovolá (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3450/2009). Vzhledem k tomu, že se žalobkyně neplatnosti převodní smlouvy dovolala, je obchodní podíl předmětem dosud nevypořádaného SJM a je třeba vypořádat hodnotu tohoto podílu.
80. Soud zamítl návrh žalobkyně, aby bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 74 Cm 54/2018, když otázku, zda obchodní podíl náleží do SJM lze řešit jako otázku předběžnou v rámci řízení o vypořádání SJM (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 22 Cdo 506/2008). Návrh na přistoupení společnosti [REDAKCE] do řízení pak vzala žalobkyně při jednání dne 19. 9. 2018 zpět.
81. Soud dále zohlednil, že při ocenění obchodního podílu v s.r.o. je třeba pro účely vypořádání SJM v zásadě vycházet z obvyklé (tržní) ceny tohoto podílu, kterou by v daném čase a místě bylo možno za převod podílu dosáhnout. Jestliže však obvyklou (tržní) cenu není možné zjistit, je na soudním znalci, aby v souladu s poznatky dosaženými v jeho oboru zvolil jakou metodu ocenění použije (viz rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 4. 4. 2011, sp. zn. 22 Cdo 2045/2009). Soud vyšel ze znaleckého posudku Ing. Atla, dle kterého obvyklá cena obchodního podílu podle stavu ke dni 20. 7. 2011 činí 0,00 Kč.

Závazek účastníků vůči rodičům žalovaného

82. Mezi účastníky bylo od počátku řízení sporným, zda má být předmětem vypořádání též závazek vůči rodičům žalovaného. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že účastníci uzavřeli dne 10. 8. 2004 dvě smlouvy, na jejichž základě jim měl být Českou spořitelnou a.s. poskytnut hypoteční úvěr ve výši 2.400.000 Kč za účelem koupě pozemků parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], resp. překlenovací úvěr ve výši 300.000 Kč za účelem koupě pozemku (viz předmětné smlouvy). Dne 17. 8. 2004 pak účastníci uzavřeli kupní smlouvu, na jejímž základě nabyli vlastnické právo k pozemkům parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] za kupní cenu ve výši 2.997.000 Kč (viz kupní smlouva ze 17. 8. 2004). Rodiče žalovaného uzavřeli dne 4. 1. 2005 kupní smlouvu, na jímž základě obdrželi za nemovité věci v k.ú. [REDAKCE] kupní cenu 10.000.000 Kč (viz kupní smlouva ze 4. 1. 2005). Dne 17. 1. 2005 souhlasila Česká spořitelna a.s. s mimořádným splacením výše uvedeného hypotečního úvěru, kdy celková částka k úhradě činila 2.421.831,89 Kč (viz souhlas s mimořádným splacením), přičemž tuto částku

uhradili rodiče žalovaného dne 21. 1. 2005 (viz příkaz k úhradě z 21. 1. 2005 a potvrzení o zániku práva). Dne 24. 1. 2005 pak rodiče žalovaného uhradili zůstatek překlenovacího úvěru ve výši 301.100 Kč (viz příkaz k úhradě z 24. 1. 2005). Dne 15. 8. 2005 darovali účastníci rodičům žalovaného část pozemků [REDAKCE] o výměře 1.417 m², přičemž si ponechali část těchto pozemků také o výměře 1.417 m² (viz darovací smlouva). Dne 15. 8. 2005 a 21. 2. 2006 uzavřel otec žalovaného s [REDAKCE] smlouvy o dílo, jejichž předmětem byla výstavba rodinného dvojdomku, oplocení pozemku, zpevnění plochy, dešťová kanalizace, elektro přípojky a výsadba zeleně na pozemcích parc. č. [REDAKCE] za cenu 8.612.946 Kč (7.275.454 Kč + 1.337.492 Kč). Rodiče žalovaného výše uvedenou cenu uhradili (viz příkazy k úhradě a výsledk otec žalovaného). Rodiče žalovaného dne 4. 5. 2006 převedli práva a povinnosti spojená s členstvím v bytovém družstvu za úplatu ve výši 2.050.000 Kč (viz smlouva ze dne 4. 5. 2006). Celkem tak rodiče žalovaného uhradili částku 11.535.877,89 Kč (8.612.946,20 Kč + 2.421.831,89 Kč + 301.100 Kč). Požadovaná 1/2 z této částky po zaokrouhlení činí 5.667.939 Kč. Od této částky je pak třeba odečíst hodnotu pozemků, které účastníci darovali rodičům žalovaného, tj. částku 1.498.500 Kč (2.997.000 Kč / 2). Výsledná částka pak činí 4.169.439 Kč.

83. Nejvyšší soud v rozsudku č.j. 22 Cdo 4682/2014-434 uvedl, že jednotlivé majetkové hodnoty ze zaniklého SJM mají být mezi rozvedené manžele rozděleny tak, aby částka, kterou je povinen jeden z manželů zaplatit druhému na vyrovnání jeho podílu, byla pokud možno co nejmenší. Jsou-li vypořádávány práva a povinnosti, u nichž jeden z účastníků řízení tvrdí možné promlčení, je namístě je přikázat oběma manželům společně. V případě, že půjde skutečně o promlčený závazek (důh), budou promlčením zvýhodněni oba manželé stejnou měrou. Otázka, zda je závazek skutečně promlčen a zda námitka promlčení bude též vznesena, nelze totiž v řízení o vypořádání společného jmění postavit najisto, a tak je správné pohledávku ponechat jako společnou. Z této zásady jsou však v odůvodněných případech možné výjimky. Byly-li v projednávané věci přikázány předmětné nemovité věci do výlučného vlastnictví žalovaného, jeví se jako spravedlivé, aby předmětný závazek byl přikázán k úhradě rovněž žalovanému (a to i přes žalobkyní tvrzené promlčení tohoto závazku), v důsledku čehož bude vypořádací podíl pokud možno co nejmenší. Je nutné především přihlídnout ke skutečnosti, že se jedná o závazek vůči rodičům žalovaného, jehož vznik žalovaný od počátku sporu tvrdil a prokazoval, zatímco žalobkyně jeho existenci popírala, přispáchně namítala jeho promlčení. Z obsahu spisu se podává, že žalovaný je připraven a ochoten, a to i přes případné promlčení, povinnost vyplývající z předmětného závazku vůči jeho rodičům splnit, zatímco žalovaná vznik tohoto závazku popírá, případně namítá jeho promlčení. Je důležité zohlednit, že finanční prostředky získané na základě tohoto závazku umožnily účastníkům řízení financovat koupi a výstavbu předmětných nemovitostí tvořících společné jmění, neboť tyto nedisponovali vlastními finančními prostředky v potřebné výši. Rodiče žalovaného tak účastníkům zásadně finančně vypomohli a byli přesvědčeni, že jim účastníci v budoucnu poskytnuté plnění vrátí. Nebylo prokázáno, že by finanční prostředky účastníkům řízení darovali.

84. Soud tedy v souladu s výše citovaným závazným právním názorem Nejvyššího soudu přikázal předmětný závazek žalovanému.

Vypořádací podíl

85. Lze tedy shrnout, že žalovaný nabývá z vypořádávaného SJM majetek v hodnotě 6.887.028 Kč (nemovité věci), 160.000 Kč (movité věci) a 0,00 Kč (obchodní podíl), celkem tedy majetek v hodnotě 7.047.028 Kč. Žalovanému je však současně přikázán závazek vůči jeho rodičům ve výši 4.169.439 Kč. Po odečtení závazků od majetku činí celková hodnota žalovanému přikázaných položek ze SJM částku 2.877.589 Kč. Výsledná výše vypořádacího podílu, který je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni pak činí 1/2 této částky, tj. 1.438.794,50 Kč. Tento vypořádací podíl byl žalovanému uložen k zaplacení žalobkyni

ve standardní zákonné lhůtě do tří dnů v souladu s ustanovením § 160 o. s. ř. (viz výroky I. a II.).

86. V řízení nelze s ohledem na procesní postoje účastníků co do navrhovaného rozsahu a způsobu vypořádání společného jmění manželů a konečného rozhodnutí - hovořit o převážném úspěchu či neúspěchu jedné ze stran dle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (viz výrok IV.).
87. Podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. pak byly, s ohledem na shora uvedené důvody, každému z účastníků rovným dílem uloženy k zaplacení náklady řízení, jež byly hrazeny v průběhu řízení státem. Z prostředků státu bylo hrazeno znalečné znalci Ing. Attlovi ve výši 7.350 Kč (viz usnesení č.j. 5 C 327/2011-315) a znalečné znalci A-Consult plus, spol. s r.o. ve výši 7.516 Kč (viz usnesení č.j. 5 C 327/2011-539), tj. celkem 14.866 Kč, které byly každému z účastníků uloženy 1/2, tj. částkou 7.433 Kč (viz výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ, ke Krajskému soudu v Praze, do 15 dnů ode dne doručení.

Nesplní-li povinní dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Praha 15. října 2018

JUDr. Dana Fiedlerová, v.r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.4.2019. Doložku právní moci připojila dne 20. září 2019
Popovičová Lenka .

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Jankem ve věci

žalobců:

- a) [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted]
bytem [redacted]
c) [redacted]
bytem [redacted]

všichni zastoupení advokátem JUDr. Tomášem Opletalem
sídlem Zlatnická 10, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Klínerem
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1-Nové Město

žaloba na vyklizení pozemků

takto:

- I. Řízení o vyklizení pozemků parc. č. [redacted] a č. [redacted] v kat. úz. [redacted] obou zapsaných na LV č. [redacted], vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ, se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradu nákladů řízení státu do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 12 711,50 Kč na účet Okresního soudu Praha-východ.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradu nákladů řízení státu do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 7 711,50 Kč na účet Okresního soudu Praha-východ.

Odůvodnění:

Žalobci se žalobou podanou dne 13. 4. 2011 domáhali vyklizení pozemků parc. č. [redacted] a č. [redacted] v k.ú. [redacted], oba zapsané na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ.

Podáním ze dne 30. 1. 2019 vzali žalobci svou žalobu v celém rozsahu zpět z důvodu uzavření mimosoudní dohody s protistranou. Žalovaný se zpětvzetím žaloby v podání ze dne 15. 3. 2019 souhlasil. Soud proto postupoval podle ustanovení § 96 odst. 2 věta druhá zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 151 odst. 1 o. s. ř. podle ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., když žaloba byla vzata zpět v důsledku uzavření

mimosoudní dohody (stovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3455/2013).

O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto podle ustanovení § 148 o.s.ř, kdy se náhrada nákladů státu určí podle výsledku řízení. Podle rozhodnutí usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2012, čj. 10 Cm 59/2008-164: „Při rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby platí pravidlo přednostního uplatnění speciálního ustanovení § 146 odst. 2 v. s. ř. ... Pouze v případech, kdy ke zpětvzetí dojde vylučně pro chování žalovaného, je tomu naopak (druhá věta téhož ustanovení). Současně v podobných situacích vždy zkoumá míru procesního zavinění na zastavení řízení a jen tehdy, když je vylučně a jednoznačně, aplikuje druhý odstavce § 146. Naopak - pokud zavinění jednoznačně není, rozhoduje podle obecného ustanovení § 146 odst. 1 písm. c) o. s. ř. (porovn. aut. - nyní písm. b/). K zastavení řízení došlo v důsledku úplného zpětvzetí žaloby, které však je výsledkem dlouhodobých mimosoudních jednání završených kompromisním vyřešením sporu. Současně dospěl k závěru, že v daném případě nelze uvažovat o rozhodnutí o nákladech řízení podle ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř., neboť nelze určit, která ze stran svým jednáním zastavení řízení vylučně (nebo alespoň převážně) zavinila.“ V daném případě vzali žalobci žalobu zpět na základě výsledku mimosoudních jednání a navíc se strany se dohodly, že každá ponese své náklady. Co se týká náhrady nákladů státu, je potom spravedlivé, aby tyto nesly každá ze stran stejnou měrou. Současně proto rozhodl, že odměnu znalce Ing. Kubíka ve výši 12 868 Kč, zaplatí žalobci i žalovaný každý ve výši 4 434 Kč při zohlednění jimi složených záloh (tj. $12\,868/2 = 6\,434$ Kč a dále $6\,434 - 2\,000 = 4\,434$ Kč). Co se týče odměny Ing. Hrušky ve výši 16 555 Kč, tam každá ze stran má zaplatit částku 8 277,50 Kč (tj. $16\,555 / 2 = 8\,277,50$ Kč), přičemž žalovaný uhradil zálohu ve výši 5 000 Kč, proto je povinen k platbě částky 3 277,50 Kč. Celkem tak mají žalobci na náhradě nákladů státu uhradit částku 12 711,50 Kč ($4\,434$ Kč + $8\,277,50$ Kč) a žalovaný částku 7 711,50 Kč ($4\,434$ Kč + $3\,277,50$ Kč).

Vzhledem k tomu, že ve věci nedošlo k zastavení řízení ještě před prvním jednáním, nelze vrátit ani část zaplaceného poplatku (stov. § 10 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 27. března 2019

Mgr. Filip Janek
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.4.2019. Doložku právní moci připojila dne 20. září 2019